

Sygn. akt I ACz 1250/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Iwona Wiszniewska

Sędziowie: SO (del.) Tomasz Żelazowski

SA Eugeniusz Skotarczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. R.

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda D. R. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. z dnia 11 czerwca 2013 roku, sygn. akt I C 2140/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO (del) T. Żelazowski SSA I. Wiszniewska SSA E. Skotarczak

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 czerwca 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wlkp. w sprawie sygn. akt I C 2140/13 na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zwrócił pozew D. R. z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych w postaci wskazania strony pozwanej, a następnie podania adresów pozwanych, w tym nadesłania odpowiedniej to tej liczby ilości odpisów pozwu. Jak w uzasadnieniu wskazał Przewodniczący, powód zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2013 r. został wezwany do uzupełnienia braków pozwu poprzez wskazanie osoby pozwanej w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. W odpowiedzi na wezwanie powód nie wskazał pozwanego, podając, że zwraca się o pozwanie ówczesnego Dyrektora Zakładu Karnego w G. i Aresztu Śledczego w G. W. P.. W kolejnym wezwaniu o uzupełnienie braków powód został zobowiązany do podania adresów osób wskazanych jako pozwanych, przedłożenia odpowiedniej liczby odpisów dla strony przeciwnej oraz podania, czy domaga się zasądzenia od wskazanych podmiotów żądanej kwoty oddzielnie, czy też łącznie. W odpowiedzi na pismo powód nie wskazał, ani adresów pozwanych osób fizycznych, ani też jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa, nie przedłożył też odpowiedniej ilości odpisów pozwu. Skutkiem powyższego było wydanie przez referendarza sądowego zarządzenia o zwrocie pozwu, zaskarżonego następnie skargą powoda z 16 maja 2013 r. W wyniku rozpoznania skargi Przewodniczący ponownie dokonał zwrotu pozwu uznając, że powód nie przedstawił żadnych nowych okoliczności będących podstawą do kwestionowania poprzedniego rozstrzygnięcia.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem powód, domagając się jego uchylecia. Wskazał, że adresy H. P. oraz byłego dyrektora ZK w C. chronione są jako dane osobowe. Jego zdaniem Przewodniczący wydając zarządzenie pominął oczywisty fakt, że pozew dotyczył Skarbu Państwa – ZK, AŚ i wskazał że domaga się kwoty objętej żądaniem od każdego z osobna. W jego ocenie zastosował się do wymogów jakie stawiają art. 126 k.p.c. oraz art. 187 k.p.c. dlatego stanowisko Sądu I instancji narusza jego godność osobistą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się nieuzasadnione i z tego względu podlegało oddaleniu.

Przede wszystkim zaskarżone zarządzenie miało swoją formalną podstawę w powołanym przez Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym przepisie art. 130 § 2 k.p.c. Nie sposób zgodzić się z powodem, że w sposób prawidłowy uzupełnił braki formalne pozwu. Każdorazowo bowiem wskazywał na inną osobę lub podmiot występującą po stronie pozwanej, a wezwany do podania adresu pozwanego zasłonił się nieznajomością adresu dyrektora, podczas gdy, jak wynika z treści zażalenia, cały czas miał kierować swój pozew przeciwko Skarbowi Państwa. Wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 126 § 1 pkt k.p.c. każde pismo procesowe powinno zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Jeżeli pismo jest pierwszym pismem procesowym w sprawie powinno także zawierać adresy stron (§2). Jako, że powód jest dysponentem roszczenia tylko w jego gestii pozostaje oznaczenie od kogo domaga się spełnienia dochodzonego roszczenia. Wskazanie strony pozwanej musi być jednak na tyle sprecyzowane, by możliwe było prowadzenie procesu z udziałem konkretnej wskazanej osoby lub jednostki, w sposób umożliwiające jej wdanie się w spór przez dołączenie odpisu pozwu. Tymczasem powód nie tylko nie wskazał w sposób precyzyjny przeciwko komu, ani w jaki sposób do każdej z wymienionych osób i jednostek kieruje swoje roszczenie o zapłatę, ale także nie przedłożył wymaganej liczby odpisów pozwu, wbrew wezwaniu Sądu I instancji. Z tego względu jego obecne twierdzenia, już po upływie czasu na uzupełnienie braków formalnych pozwu, są gołosłowne i spóźnione. Podsumowując, skoro powód nie uzupełnił braków formalnych wskazując stronę pozwaną oraz adresy osób lub instytucji przeciwko którym kieruje swoje roszczenia, nie przedłożył odpisów pozwów, zwrot pozwu w sprawie nastąpił prawidłowo.

W tej sytuacji należało orzec o oddaleniu zażalenia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO (del) T. Żelazowski SSA I. Wiszniewska SSA E. Skotarczak